

وقتی کارگزاران انوشیروان ساسانی در حال بنا کردن کاخ کسرا بودند به او اطلاع دادند که برای پیشبرد کار ناچارند برخی از خانه هایی که در نقشه بارگاه ساسانی قرار گرفته اند را نیز به قیمتی مناسب خریداری و سپس ویران کنند تا دیوار کاخ از آنجا بگذرد.

...اما در این میان پیرزنی هست که در خانه ای گلی و محقر زندگی می کند و علیرغم آنکه حاضر شده ایم منزلش را به صد برابر قیمت واقعی اش از او خریداری کنیم باز راضی نمی شود. چه باید کرد؟
انوشیروان گفت: از من نپرسید که چه باید کرد. خودتان بروید و بنا به رسم عدالت و روح جوانمردی که همه ما ایرانیان داریم با او رفتار کنید.

کسانی که از ویرانه های کاخ کسرا (ایوان مداین) بر لب دجله عراق دیدن کرده اند، حتما دیوار اصلی کاخ را هم دیده اند که در نقطه ای خاص به شکل عجیبی کج شده و پس از طی کردن مسیری اندک باز در خطی راست به جلو رفته است. این نقطه از دیوار همان جاییست که خانه پیرزن تنها بود و بنای کاخ را به احترام حقی که داشت کج ساختند تا خانه اش ویران نشود و تا روزی هم که زنده بود همسایه دیوار به دیوار پادشاه ماند.

از آن زمان هزاران سال گذشته است اما دیوار کج کاخ کسرا باقی مانده تا یادآور آن پیرزن تنها و نماد روح جوانمردی مردم ساسانی و نشانه عدل و عدالت انوشیروان باشد.